

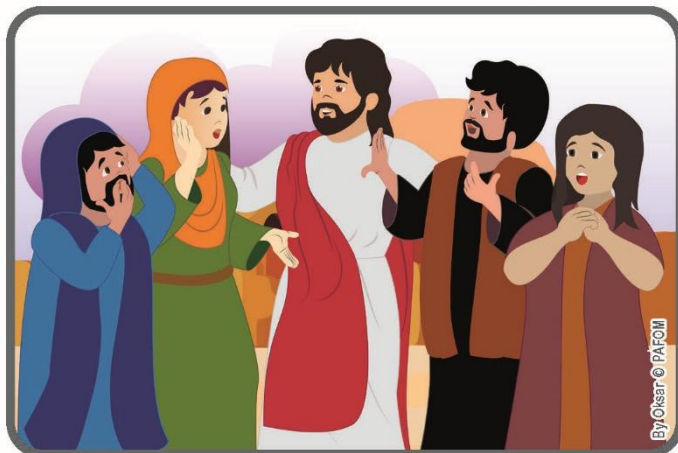

Padėkime vieni kitiems pradėti iš naujo

„Kodėl gi matai krislą savo brolio akyje, o nepastebi rašto savojoje?“ (Lk 6, 41)

(2025 kovas, iš VIII eilinio sekmadienio, kovo 2 d. liturgijos)

Daugybė žmonių sekė Jėzų, jiems patiko Jo klausytis. Tačiau kartais Jis sakydavo sunkiai suprantamus dalykus. Vieną dieną liepė mylėti priešus, daryti gera nieko nesitikint. Bet kas gi sugebėtų taip gyventi?

Dar sakė: „Nesmerkite, atleiskite...“ Daugelis manė: „Ne, tai ne mano jėgoms!“ Tačiau Jėzus tęsė toliau ir davė keistą pavyzdį, Jis kalbėjo apie krislą brolio akyje ir apie raštą savojoje!

Taip, Jėzus teisus! Lengva matyti kitų klaidas, o savų nepastebėti. Padėkime vieni kitiems neteisti, visada pradėti iš naujo, su meile priimkite tą, kuris suklydo, kaip tai daro mama!

Aš turiu draugą, su kuriuo kartu žaidžiame futbolą. Kartą, varžybų metu, aš netyčia įspyriau jam į koją. Jis labai supyko ir nebenorėjo su manimi net kalbėti, nors aš jo atsiprašiau.

Nuliūdau ir net šiek tiek pykau ant jo, nes nepriėmė mano atsiprašymo. Tačiau tada atėjo mintis: „mylėti priešą!“ Jis apsimetė, lyg manęs nematytų, bet aš stengiausi padėti jam nedideliuose dalykuose.

Vieną dieną kažkas pasibeldė į duris. Tai buvo tas pats draugas. Jis atėjo pakviesti mane vėl žaisti kartu! Koks džiaugsmas! Nuo tada mes vėl mylime viens kitą lyg broliai. (Pieras iš Kongo)